

konturer

årstiderna växlar
menande blickar
mellan sig
mellan oss
har isen lagt sig
som en uttjatad
standardmetafor
ett sätt att inte säga
eller inte mena
allt det där
medan tiden går
obemärkt
från dörr till dörr
från dag till dag
ett sätt att smälta
allt det där
att vägra likna någonting
vid någonting annat
medan åkrarna ändrar färg
vattnet ändrar form

alla standardmetamorfoser
obemärkt
stelnar luften
ett sätt att börja
eller dra konturer
och slutligen erkänna
evolutionen vinner alltid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren asplausibelt med Poeter.se id #14456 innehar upphovsrätten